

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013242
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118013242.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného U. T., nar. XX. A. XXXX v R., trvale bytom Y., R. XX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. mája 2021, č. k. 3T/94/2018-1140, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava, sp. zn. 1Pv 393/18/2207 zo dňa 20. decembra 2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019 v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 25.07.2018 v čase približne od 00.09 hod. do 01.39 hod. v obci H. po predchádzajúcej vzájomnej dohode so zosnulým U. R. prestrihli visiaci zámok na drevenej bráne vedúcej do dvora neobývaného rodinného domu so súpisným číslom XXX, následne vypáčili FAB zámok na vstupných dverách do domu, ako aj FAB zámok na dverách garáže, ktorá je súčasťou domu, odkiaľ postupne spolu odcudzili veci ako plastový kanister, textilnú plachtu, sklené akvárium, kostru bicykla zn. Kellys, 3 ks stoličiek, kovový pajser, 5 ks predlžovacích káblov, rezačku na obklad neznámej značky, rezačku na dlážku, rôzne kovové súčiastky, čerpadlo zn. Gude, GP 1100 VF, krovinorez zn. Ryobi s popruhmi, kufrík na náradie, krovinorez zn. Shark, kosačku zn. Alko xLs 50, stolovú brúsku, čerpadlo neznámej značky, záhradnú hadicu s navijakom, 2 sekery, kľučky, vzduchovku, predlžovačku, inštalatérske časti, 2 gumáky a rybárske nohavice, nakladaciu činku (tyč, 2x 10 kg kotúče), pajser a cirkulár neznámej značky, následne naložili na prívesný vozík e.č. IL 124CD, ktorý si predtým pristavili zo zadnej časti rodinného domu, kde pri nakladaní týchto vecí ich vyrušil vlastník domu S. R. a jeho brat, v dôsledku čoho obaja obvinení utiekli cez záhradu domu až k motorovému vozidlu zn. VW Golf, e.č. PN049BP, ktoré si nechali odparkované na poľnej ceste vedľa posledného domu smerom na Y. naľavo, čo je cca 500 metrov od tohto rodinného domu, pričom prívesný vozík aj s odcudzenými vecami zanechali pri úteku na mieste a na tomto motorom vozidle obaja v čase o 01.41 hod. unikli smerom na obec Y., po chvíli sa však na tomto motorovom vozidle vrátili späť do obce H., kde v čase okolo 02.14 hod. prešli popri rodinnom dome č. XXX, kde už bola hliadka Obvodného oddelenia PZ Hlohovec s tým, že pokračovali v jazde a unikali smerom na mesto Hlohovec, kde v čase o 02.26 hod. pred obcou X. bolo motorové vozidlo zn. VW Golf, e.č. PN049BP, ktoré viedol ako vodič zosnulý U. R. a obžalovaný U. T. bol spolujazdec, zastavené hliadkou Obvodného

oddelenia PZ Hlohovec s tým, že obaja boli obmedzení na osobnej slobode v čase o 02.30 hod., čím uvedeným spoločným konaním spôsobili S. R. škodu v celkovej výške 1.025,- €“

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

2. Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil tým, že obžaloba vo vzťahu k obžalovanému bola postavená na nepriamych dôkazoch, ktoré nevytvárajú ucelenú dôkaznú reťaz, pričom prokurátorom domnelá reťaz je založená len na úvahe o tom, ako sa trestný čin mohol stať, čo mohlo byť využité ako určitá vyšetrovacia verzia, avšak nedostatočné na preukázanie viny obžalovaného. V konaní nebol podľa okresného súdu vyprodukovaný ani jeden priamy dôkaz, ktorý by preukazoval vinu obžalovaného.

3. Z vykonaného dokazovania podľa okresného súdu vyplynulo, že v rodinnom dome v obci H. č. XXX dňa 25. júla 2018 v čase približne od 00.09 hod. do 01.39 hod. došlo k vlámaniu a následne k odcudzeniu vecí, ktoré patrili poškodenému S. R., čo mal okresný súd za preukázané z výpovedí či už bratov R., ako aj príslušníkov PZ, ktorí boli na miesto činu privolaní. Bol nájdený príviesny vozík, ktorý bol s týmito vecami naložený, rovnako ako aj obhliadnuté motorové vozidlo VW Golf striebornej farby, ktoré stálo v inkriminovanom čase neďaleko miesta činu, na ktorom tam bol zosnulý U. R. (pozn. pôvodne spoluobžalovaný, ktorý počas konania zomrel), ktorý sa sám k danej veci de facto priznal s odôvodnením, že si tam len bol pre svoje veci, ktoré si tam kedysi nechal po tom, ako v danom rodinnom dome býval, pričom tiež uviedol, že tam bol s R. U.. Svedkovia zhodne uvádzali, že nevideli, kto tam bol, ani koľkí boli, predpokladali len, že ich mohlo byť viac. Usudzovali tak len na základe hluku, ktorý robili pri tom, ako z miesta činu utekali, keď na miesto prišiel poškodený s bratom. Rovnako vypovedali, ako predmetné auto z miesta rýchlo jazdou odišlo. Po nejakom čase asi 5 - 10 minút prišla na miesto činu privolaná policajná hliadka, s ktorou komunikovali poškodený a jeho brat. V určitom momente ako spolu komunikovali, opätovne okolo miesta činu prešlo vyššie uvádzané motorové vozidlo, v ktorom boli po zastavení policajnou hliadkou zaistení obžalovaný a U. R.. Okresný súd poukázal na to, že jednotlivé výpovede medzi zasahujúcimi policajtmi ako aj spoluobžalovanými sa rozchádzali, keď jeden tvrdil, že sa po celý čas obžalovaní medzi sebou nerozprávali, druhý, že zasa áno, ako sa jednotliví obžalovaní správali. Tiež je rozpor aj v tom, ako mal telefonovať obžalovaný so svedkom H. H. ohľadom toho, aby mu potvrdil, že s ním v danom čase bol v jeho dielni.

4. Podľa okresného súdu bratia H. zhodne potvrdili verziu obžalovaného, že N. si bol v nočných hodinách okolo 22.00-23.00 hodine u obžalovaného v jeho dielni požičať peniaze a za určitý čas H. bol tieto peniaze obžalovanému vrátiť niekedy v čase od 01.00 do 01.45 hodiny. Svedkyňa Q. X. uviedla, že bola v dielni u obžalovaného spolu s ním asi hodinu a odtiaľ odchádzala v čase okolo 23.30 hodiny.

5. Okresný súd ďalej uviedol, že prokurátor žiadnym spôsobom nevyvrátil verziu obžalovaného, že U. R. po tom, ako bol odhalený pri vlámaní sa do rodinného domu v obci H. č. XXX, si išiel jednoducho vytvoriť alibi tým, že zašiel za obžalovaným, o ktorom z predchádzajúceho telefonického hovoru vedel, že sa ešte nachádza vo svojej dielni. Zároveň ho vylákal, aby s ním išiel na neďalekú benzínovú pumpu, kde by mal R. ďalšie alibi z bezpečnostných kamier na danej pumpke. Podľa okresného súdu prokurátorom vyprodukované dôkazy preukázali len to, že po určitom čase od spáchania skutku bol obžalovaný v jednom aute spolu s pôvodne obžalovaným U. R., pričom čas jeho zadržania je 02.30 hodiny, čo vyplýva zo zápisnice o zadržaní podozrivej osoby, čo je skoro hodina od spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že obžalovaný po tom, ako bol zadržaný, kontaktoval H. H., aby mu dosvedčil, že bol u neho v inkriminovanom čase, nakoľko sa podľa jeho slov nechcel dostať do problémov, nechcel byť obmedzený na osobnej slobode a v neposlednom rade nechcel ísť do väzby, kde sa nakoniec aj tak ocitol. Okresný súd uviedol, že nebol preukázaný jediný dôkaz, ktorý by obžalovaného so skutkom uvedeným v obžalobe akokoľvek spájal, resp. bola preukázaná akákoľvek motivácia obžalovaného spáchať daný skutok a prokurátor vinu obžalovaného opieral čisto len o určitú pravdepodobnosť bez preukázania akéhokoľvek dôkazu.

6. Okresný súd po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v ich súhrne vychádzal pri posudzovaní viny obžalovaného z § 2 ods. 4 Trestného poriadku a uviedol, že ak po vyčerpaní všetkých dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obžalovaného. Tam, kde nemožno bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedná skutočnosti, volí súd tú,

ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam okresný súd dospel k záveru, že sa stal skutok, ktorý je trestným činom, avšak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, a preto okresný súd obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku v celom rozsahu oslobodil.

7. Obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie a prokurátor si ponechal lehotu. Prokurátor následne dňa 19. mája 2021 podal odvolanie, ktoré písomne odôvodnil po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

8. Prokurátor v odvolaní uvádza, že spôsob, akým sa okresný súd vysporiadal s vykonaným dokazovaním považuje za jednostranný a hodnotenie dôkazov okresným súdom v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Prokurátor má za to, že ak by okresný súd komplexne vyhodnotil všetky zabezpečené a vykonané dôkazy, dospel by k jednoznačnému záveru o tom, že sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil. Prokurátor v nadväznosti na konštatovanie okresného súdu, že vinu obžalovaného opieral len o určitú pravdepodobnosť bez preukázania akéhokoľvek dôkazu a že dôkazná situácia nepostačovala vo vzťahu k obžalovanému na podanie obžaloby poukázal na uznesenie okresného súdu z 27. decembra 2018, sp. zn. 3T/94/2018, v ktorom okresný súd konštatoval, že existuje dôvodné podozrenie, že sa stíhaný skutok mal stať, že tento vykazuje znaky trestného činu a z jeho spáchania sú dôvodne podozriví U. R. a obžalovaný.

9. Prokurátor ďalej v odvolaní uviedol, že pokiaľ by okresný súd verziu obžalovaného hodnotil vo vzájomnej súvislosti s ďalšími zabezpečenými a v konaní pred súdom vykonanými dôkazmi, vyhodnotil by ju ako účelovú, tendenčnú a postrádajúcu akýkoľvek logický základ. Logický základ podľa prokurátora postráda to, že by si mal U. R. vytvoriť alibi z kamier na čerpacej stanici, nakoľko práve z kamier na čerpacej stanici by bolo úplne zrejmé, že U. R. sa v čase spáchania skutku na čerpacej stanici nenachádzal a mohol sa nachádzať a v podstate sa aj skutočne nachádzal na mieste činu.

10. K výpovediam svedkov N. a H. H. prokurátor uviedol, že títo nemali úplne jasno, kde sa mali v čase spáchania skutku nachádzať. Prokurátor poukázal na zásadné rozpory vo výpovediach H. H., ktorý ich nevedel dôveryhodným spôsobom vysvetliť, pričom vo výpovedi tohto svedka na hlavnom pojednávaní prokurátor identifikoval snahu o vyvinenie obžalovaného, čomu má nasvedčovať aj tá skutočnosť, že tento svedok obžalovaného pozná veľmi dobre, a to z dôvodu, že mu obžalovaný mnohokrát urobil službu tým, že mu ako zámočník vyhotovil súčiastku, ktorú svedok potreboval. Prokurátor poukázal na výpoveď svedka H. H. z prípravného konania z 25. júla 2018, kde svedok vyvrátil verziu obžalovaného, že sa s ním mal svedok nachádzať v čase spáchania skutku v dielni obžalovaného v Y.. Prokurátor ďalej poukázal na rozpor medzi výpoveďami obžalovaného a svedka H. H. z prípravného konania, kde obžalovaný vypovedal, že svedok za ním do dielne prišiel na bicykli, aby mu vrátil peniaze, ktoré si od obžalovaného požičal N. H., avšak svedok H. H. v prípravnom konaní vypovedal, že okolo 23.00 hod. prechádzal osobným motorovým vozidlom cez obec Y., kde zbadal obžalovaného, pri ktorom zastavil a zapálil si s ním a následne pokračoval smerom do R., pričom s obžalovaným v tú noc viac nebol, pričom svedok v rámci spontánnej výpovede neuvádzal, že by dôvodom stretnutia s obžalovaným malo byť vrátenie peňazí, ktoré si mal jeho brat N. H. od obžalovaného požičať a túto skutočnosť uviedol až na otázku vyšetrovateľa, v ktorej boli obsiahnuté skutočnosti, ktoré sa mali zistiť až výsluchom svedka. Svedok H. H. navyše v prípravnom konaní uviedol, že v čase spáchania skutku mohol byť na čerpacej stanici Shell v Piešťanoch, kde sa stretol so svojim bratom N. H., ktorý odchádzal na dovolenku do Talianska a až na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa s obžalovaným stretol okolo 01.00 hod.. Uvedené rozpory prokurátor považuje za rozpory zásadného významu, pre ktoré je potrebné výpoveď svedka H. H. hodnotiť ako absolútne nedôveryhodnú.

11. Prokurátor ďalej podotkol, že obžalovaný v čase, kedy bol s U. R. zastavený policajnou hliadkou kontaktoval svedka H. H., ktorého inštruoval tým spôsobom, aby svedok potvrdil, že bol s obžalovaným. Inštruktáž obžalovaného však bola nejasná a neurčitá, čomu podľa prokurátora zodpovedá aj rozporuplná a nekonzistentná výpoveď svedka H. H.. Prokurátor preto uviedol, že okresný súd oprel svoj výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby v zásadnej miere na svedeckých výpovediach svedkov H. a N. H., ktorým nekriticky uveril, avšak tieto sa v kontexte ďalších vykonaných dôkazov javia ako absolútne nedôveryhodné. Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní podľa prokurátora možno ustáliť záver, že U. R. sa v inkriminovanom čase nachádzal na mieste spáchania skutku ešte s jednou osobou - spolupáchateľom, čo vyplýva jednak z výpovede U. R. ako aj z výpovede poškodeného

S. R., ktorý síce páchatelov nevidel, ale počul ich hlasy, z čoho je potom zrejmé, že U. R. na mieste spáchania skutku nebol sám. Prokurátor ďalej v tejto súvislosti poukázal na to, že U. R. bol po úraze a nebol by schopný sám bez pomoci zodvihnúť na vozík odcudzené predmety. U. R. síce označil osobu menom R. U. z R., ktorý mal byť spolupáchatelom skutku, avšak túto osobu sa nepodarilo stotožniť, z čoho potom možno vyvodíť, že U. R. si jednoducho túto osobu musel vymyslieť. Podľa prokurátora obžalovaný nevedel racionálnym spôsobom vysvetliť, prečo sa v čase bezprostredne po skutku nachádzal v motorovom vozidle spolu s U. R., ktorého účasť na žalovanom skutku je nepochybná a zároveň nevedel racionálne, uveriteľne a konzistentne popísať, kde sa mal v čase skutku nachádzať.

12. Prokurátor v závere odvolania uviedol, že všetky ním uvádzané skutočnosti svedčia len pre jeden záver, o ktorom niet rozumných pochybností, a to že obžalovaný nebol len náhodnou osobou, ktorá sa bezprostredne po skutku ocitla v motorovom vozidle U. R., ale že sa skutku aj aktívne zúčastnil, a teda že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Prokurátor preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

13. Obžalovaný a ani jeho obhajca sa k odvolaniu prokurátora do predloženia veci krajskému súdu nevyjadrili.

14. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

15. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

16. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

17. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

18. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

19. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

20. Krajský súd v zhode s okresným súdom uvádza, že pre uznanie viny je potrebné mať bez dôvodných pochybností za preukázané, že sa skutok stal, že tento má znaky konkrétneho trestného činu a že skutok spáchal obžalovaný. Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a pokiaľ ide o ustálenie skutkového deja a to, aké trestné činy ním boli spáchané, krajský súd sa s jeho závermi stotožňuje. Ako správne uviedli tak okresný súd ako aj prokurátor, v konaní nebolo sporné, že skutok spáchal U. R. spolu s ďalšou osobou, čo možno vyvodíť tak z jeho výpovede ako aj z výpovedí bratov R., ktorí keď sa v noci dostavili na pozemok rodinného domu, počuli z miesta unikať viac ako jednu osobu.

21. V súvislosti s účasťou ďalšej osoby na spáchaní stíhaného skutku prokurátor uvádza, že keďže sa osobu R. U. nepodarilo stotožniť, znamená to, že táto osoba v skutočnosti neexistuje a U. R. si ju vymyslel. Krajský súd v tejto súvislosti uvádza, že je to iste jeden z možných záverov, ku ktorému možno logicky dospieť. Zároveň však nie je možné vylúčiť, že takáto osoba existuje a bola len nesprávne U. R. označená, keďže tento sa k menu tejto osoby vyjadroval neurčito a z jeho výpovede vyplýva, že túto osobu podľa mena v skutočnosti nepoznal.

22. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ sa v osobnom motorovom vozidle po jeho zastavení s U. R. nachádzal aj obžalovaný, potom to samo o sebe neznamená, že stíhaný skutok spáchal aj obžalovaný. Pokiaľ prokurátor poukazuje na príslušné uznesenie okresného súdu o vzatí obžalovaného do väzby, potom krajský súd poznamenáva, že v prípravnom konaní súdy neskúmajú vinu podozrivej osoby spôsobom, akým tak musí urobiť súd, ktorý rozhoduje o obžalobe. V prípravnom konaní sa totiž súd nezameriava na hodnotenie viny obvineného, jeho obhajoby alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ale skúma iba to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia o väzbe. Dôvodnosť podozrenia v prípravnom konaní teda predpokladá existenciu faktov alebo informácií, ktoré by objektívnemu pozorovateľovi umožnili urobiť si úsudok o tom, že konkrétna osoba mohla spáchať trestný čin, pričom jeho dôvodnosť závisí vždy od všetkých okolností každého konkrétneho prípadu (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tost/41/2018 zo dňa 09.10.2018). Pri rozhodovaní o väzbe totiž postačuje len dostatočne preukázať podozrenie, že obvinený spáchal skutok, ktorým naplnil znaky skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Trestný poriadok nevyžaduje, aby existencia dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu bola podložená aj zodpovedajúcimi dôkazmi proti obvinenému, pretože až po vznesení obvinenia sa v rozhodujúcej miere otvára priestor na dokazovanie v prípravnom konaní, v dôsledku čoho sa dôvodnosť vzneseného obvinenia postupne „odkrýva“ (t. j. buď potvrdzuje alebo vyvracia) práve dokazovaním a samotné dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku rátajú s existenciou takéhoto dokazovania. Fakt, že obžalovaný bol v prípravnom konaní vzatý do väzby pre dôvodné podozrenie, že stíhaný skutok spáchal aj on, preto nemožno použiť ako argument pre uznanie viny obžalovaného.

23. Prokurátor ďalej argumentuje tým, že obžalovaný nevedel racionálne vysvetliť, prečo sa krátko po skutku nachádzal vo vozidle s U. R. a ani to, kde sa v čase skutku nachádzal. Prokurátor však opomína, že nie je povinnosťou obžalovaného niečo racionálne vysvetľovať a len preto, že obžalovaný nie je ochotný, alebo schopný niečo racionálne vysvetliť, predsa nemôže byť uznaný vinným zo spáchania stíhaného skutku. Obžalovaný v konečnom dôsledku nemusí počas trestného konania pre svoju obhajobu urobiť nič a je to štát, ktorý musí preukázať, že je to práve obžalovaný, ktorý spáchal stíhaný skutok. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaného nikto na mieste spáchania skutku nevidel, nevideli ho ani bratia R. a na rozdiel od U. R. ho nezachytila ani obecná kamera. Krajský súd naopak zastáva názor, že vysvetlenie obžalovaného k tomu, ako sa ocitol vo vozidle s U. R. nie je možné a priori označiť ako nelogické. Obžalovaný uvádzal, ako ho U. R. najskôr telefonicky kontaktoval a následne za obžalovaným do dielne obžalovaného v Y. aj prišiel. Z pohľadu krajského súdu je to naopak U. R., ktorého výpoveď nekorešpondovala s výpoveďou obžalovaného, pretože U. R. uvádzal, že mal byť unavený, resp. že nevládal šoférovať a z tohto dôvodu mal žiadať obžalovaného, aby šoféroval, čo ale obžalovaný nepotvrdil a napokon po zastavení vozidla obžalovaný sedel na mieste spolujazdca. Nie je preto vylúčený záver, ku ktorému dospel okresný súd, že U. R. si v skutočnosti chcel vytvoriť alibi a obžalovaného vylákal na cestu. Prokurátor má pravdu, že kamerový záznam z čerpacej stanice, na ktorú mali obžalovaný a U. R. smerovať by nepotvrdil, že U. R. bol v čase spáchania skutku na inom mieste, avšak v spojení s výpoveďou obžalovaného by U. R. mohol tvrdiť, že bol najskôr u obžalovaného a spoločne následne išli na čerpaciu stanicu, čo by mu potvrdzoval práve predmetný kamerový záznam. Takáto možnosť obhajoby však v konečnom dôsledku bola vyvrátená tým, že U. R. a jeho vozidlo zachytila obecná kamera v obci H..

24. V nadväznosti na skutočnosti uvedené v bode 23 preto nie je vylúčená ani taká možnosť, že obžalovaný sa v skutočnosti ocitol v nesprávny čas na nesprávnom mieste, čomu nasvedčuje aj jeho snaha telefonicky kontaktovať svedka H. H., aby mu potvrdil, že v rozhodnom čase bol vo svojej dielni. Iste sa takáto aktivita obžalovaného dá vysvetliť spôsobom, ako to urobil prokurátor, teda že obžalovaný svedka H. H. inštruoval, aby svedok potvrdil, že bol s obžalovaným. Táto aktivita obžalovaného sa dá ale celkom logicky vysvetliť aj tým, že pokiaľ obžalovaný v skutočnosti naozaj nebol tou osobou, ktorá bola na mieste spáchania skutku s obžalovaným, potom sa snažil z nepríjemnej situácie dostať tým, že žiadal svedka H. H., aby polícii potvrdil, že bol v tú noc za obžalovaným v jeho dielni, čo by vylučovalo účasť obžalovaného na spáchaní skutku. K uvedenému potom pristupuje ešte jeden prokurátorom opomínaný fakt, že U. R. aj potom, ako bol zo spáchania stíhaného skutku usvedčený kamerovým záznamom, nikdy obžalovaného ako spolupáchateľa neoznačil, pričom to bol obžalovaný, ktorý už v počiatočnom štádiu konania uviedol, že sa mu U. R. v aute priznal, že mal s ďalšou osobou v H. vykradnúť nejaký dom. Nie je preto vylúčená ani taká možnosť, že U. R. potom, ako musel po vyrušení bratmi R. z miesta aj s ďalšou osobou utiecť, sa na miesto pokúsil vrátiť a odviezť príviesny vozík aj s naloženými odcudzenými vecami, na čo možno chcel využiť aj nič netušiaceho obžalovaného.

25. K výpovediam svedkov N. H. a H. H. krajský súd uvádza, že tieto obsahujú rozpory, avšak tak ako tieto výpovede obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku nevyvíňujú, rovnako obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku ani neusvedčujú. Navyše predmetné výpovede je potrebné vyhodnocovať aj v kontexte času, kedy boli urobené a aj v kontexte okolností, za ktorých boli urobené. Svedok N. H. totiž po prvýkrát vypovedal až 14. septembra 2018, pričom jeho výpoveď z hlavného pojednávania ako aj z prípravného konania korešpondujú s výpoveďou obžalovaného. Svedok N. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol u obžalovaného medzi 22.00-23.00 hod. a v prípravnom konaní vypovedal, že to bolo medzi 22.00-22.30 hod., čo nie je výrazný časový rozdiel a obžalovaný vypovedal, že to bolo medzi 23.45-24.00 hod.. Pokiaľ uvážime odstup času ako aj spätné vnímanie plynutia času vypovedajúcou osobou, nie je možné z takejto časovej nezrovnalosti vyvodiť nevierohodnosť tej ktorej výpovede. Výraznejší časový nesúlad je možné identifikovať vo výpovediach svedka H. H., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že bol u obžalovaného o 23.00 hod.. a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že to bolo o 01.00 hod., avšak potrebné je vziať do úvahy to, že svedok H. H. mal byť podľa vlastných slov pod výrazným vplyvom alkoholu, takže si presný časový údaj nemusel pamätať. Krajský súd v súvislosti s výpoveďou svedka H. H. poukazuje na výpoveď obžalovaného, ktorý vypovedal, že jeho priateľka Q. X. bola u neho medzi 22.30-23.30 hod., čo menovaná svedkyňa aj sama potvrdila, pričom ak sú výpovede obžalovaného a menovanej svedkyne pravdivé, potom sa javí byť správny časový údaj uvedený svedkom H. H. na hlavnom pojednávaní, teda že u obžalovaného bol o 01.00 hod., pretože ak by mal byť u obžalovaného o 23.00 hod., ako to uviedol v prípravnom konaní, potom by sa nevyhnutne musel stretnúť so svedkyňou Q. X., ktorá ale vypovedala, že počas toho, ako bola u obžalovaného, nikoho nevidela, čo zároveň korešponduje aj s výpoveďou svedka N. H. z prípravného konania, ktorý uvádzal, že u obžalovaného bol medzi 22.00-22.30 hod., teda predtým, ako k obžalovanému prišla svedkyňa Q. X..

26. Zhrnúc skutočnosti uvedené v bodoch 20 až 25 potom krajský súd uzatvára, že vykonaným dokazovaním nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že stíhaný skutok spáchal aj obžalovaný a možnosť, že obžalovaný skutok spáchal spoločne s U. R. je len jedna z možných alternatív. Za uvedeného stavu dokazovania preto krajský súd zastáva názor, že okresný súd rozhodol správne, pokiaľ obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

27. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.